

**Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8 stycznia 1936 r.
Izba II karna
sygn. 1 K. 223/36**

Teza

Wprowadzenie do organizacji legalnej uczestników organizacji wywrotowej, działających ku zdobyciu dla niej placówki legalnej w całości lub w części dla urzeczywistnienia celów ostatecznych organizacji zbrodniczej, jest objawem karalnym tej organizację choćby aktualnie i czasowo tylko przez rozszerzenie jej wpływów i siły, umożliwiając rzucenie ich na szalę walki w chwili stanowczej użycia „przemocy”.

Z uzasadnienia

I. Kasacja oskarżonego Hieronima Sz. zarzuca wyrokowi:

(...) 3. Obrazę art. 97 k.k. przez oparcie jego odpowiedzialności według tego art. na udziale oskarżonego w Komitecie wyborczym „I. F. M. P.” legalnym, dążącym do zdobycia władzy w samorządzie m. Łodzi na drodze legalnej, ewentualnie do zmiany ustroju tego samorządu legalnie, przejawy tej działalności były więc legalne (nie w postaci przemocy), choćby oskarżeni weszli do Komitetu wyborczego z ramienia K. P. P.

II. Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

(...) 2. Wywody kasacji o braku istoty czynu z art. 97 k.k. są sprzeczne z ustaleniami wyroków i błędne co do prawa. Bezsporne jest, że przynależność K. P. P. odpowiada wymogom art. 97 k.k. (użycie przemocy choćby w dalszej przyszłości dla zmiany ustroju). Sądy ustaliły, że oskarżony Sz. świadomie przyjął udział w pracy Komitetu I. F. M. P., aby mu nadać odpowiedni kierunek. Lista I. F. M. P. była listą organizacji komunistycznej K. P. P., nie mogąc występować oficjalnie ze względów konspiracyjnych, czyniła to pod formą Komitetu I. F. M. P.

Zagadnienie sprowadza się do pytania, czy organizacja o znamionach art. 97 k.k., gdy działa w formach legalnych dla zdobycia placówek dających legalną władzę, ujawnia ten fragment swej działalności, uzasadniając karalność uczestników.

Zdobywanie placówek, dających władzę w Państwie przez taką organizację (z art. 97 k.k.), wzmacnia i rozszerza jej wpływy i siłę, umożliwiając rzucenie ich na szalę walki w chwili stanowczej użycia „przemocy”, co jest ostatecznym celem organizacji. Wprowadzenie członków takiej organizacji do organizacji legalnej dla zrealizowania celów ostatecznych organizacji zbrodniczej (art. 97 k.k.), choćby aktualnie i czasowo

przez roszczenie jej wpływów i siły, jest objawem działalności karalnej tej organizacji. Oczywiście ten objaw może być przypisany tylko uczestnikom organizacji nielegalnej, którzy z jej ramienia działają ku zdobyciu dla niej placówki w całości lub częściowo (jacejka w organizacji legalnej). Taką akcją może być akcja w komitetach wyborczych.

Według ustaleń wyroków oskarżony jako członek K. P. P. wszedł do Komitetu I. F. M. P. we wiadomych mu celach. Z akcji zaś oskarżonego w Komitecie *quaestionis*, rozwiązanym przez władze ze względu na jego charakter, może Sąd w związku z okolicznościami innymi wnosić bez błędu logicznego o jego udziale i stopniu natężenia jego działalności w organizacji K. P. P. jako jej członka.

Z tych zasad Sąd Najwyższy kasację oskarżonego oddalił.

[Cytowane artykuły: 97 k.k.]